

[Rager.]

Derfor synes jeg, det er saa uhyre rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen siger: Nej, jeg vil ikke tage imod den Handske, som det ærede Medlem har kastet, og jeg vil sige det samme. Og vi kan jo gøre det med saa meget des større Sindsro, som den højtærede Socialminister, der jo er embedsforpligtet til at tage imod Handsken, gjorde det paa en saa udmærket Maade og viste, at det var i Virkeligheden den tomme høje Hat om igen.

Men det Spørgsmaal, som er draget frem, er alvorligt nok i sig selv. Det vilde imidlertid være lidt kedeligt, hvis det stillede Forslag til Beslutning blev vedtaget. Det vilde være kedeligt, fordi, naar man vedtager, at der ikke maa gives noget til ugifte, hvis man kan anvise dem egnet Arbejde, maa modsætningsvis deraf sluttes, at saa har Folketinget altsaa ikke noget imod, at gifte faar, selv om der kan anvises dem Arbejde. Det har sikkert ikke været Meningen, men det er i hvert Fald en lidt mærkelig Maade at affatte et Forslag paa. Forslaget skal jo nu til Behandling i et Udvalg, og hvis vi saa skal have vedtaget noget, skal jeg tilsige det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen min bedste Støtte til at finde en saadan Formulering af Beslutningen, at den ikke kommer til at virke som en Boomerang.

Det er jo givet, at i det Øjeblik der kan anvises Folk egnet Arbejde, skal de ikke have Understøttelse. Det er naturligt, og det er rigtigt, vel at mærke, naar det egnede Arbejde lønnes saaledes, at de kan leve af det. Jeg synes, det var et udmærket Citat, det ærede Medlem kom med fra en radikal Avis. Jeg kunde ikke fatte det i alle Enkeltheder, saa hurtigt som det ærede Medlem læste det, men det forekom mig at være rigtigt og fornuftigt, og jeg kan ganske tiltræde, hvad der staar i det. Jeg kan ogsaa tiltræde den Anklage for manglende Initiativ ude hos en Del af de kommunale Myndigheder, som i Virkeligheden laa i Udtalelsen.

Der har været talt om, hvorvidt de kommunale Myndigheder saboterede Loven. Det er nu saadant et kraftigt Ord. Det er muligt, at der er nogle af dem, der har gjort det, men jeg tror, der er en hel Del af dem, der mangler Evnen til at føre Loven

rigtigt ud i Livet, og jeg er jo lidt bange for, at der er en Del rundt omkring, der, paa-virket af Venstres stadige Agitation, i og for sig ogsaa mener at se en god Gerning i ikke at tage et Initiativ, som deres Evner dog maaske vilde gøre det muligt for dem at tage, hvis de anspændte dem. Der kunde uden Tvivl i mange Tilfælde tages større Initiativ; der gives jo Eksempler paa, at initiativrige Sogneraadsformænd og initiativrige Formænd for sociale Udvalg har skabt bedre Tilstande der, hvor de havde Magt og Myndighed, end Folk, der mere saa deres Fordel i at holde den politiske Galde flydende, har skabt der, hvor de regerede.

Og saa er der disse mange Hælere rundt om i Landet. Var det ikke muligt engang at faa fat i dem? I den gamle Straffelov har vi noget om, at Hælere straffes ogsaa. Vi trænger til, naar vi nu skal have Straffeloven revideret, at se paa, om vi ikke ogsaa kunde faa dem, der kender til bevidste Overtrædelser af Socialloven, men som ikke vil anmelde dem, straffet. Man ser jo den store Rædsel malet i Folks Ansigter, naar de ude paa Møder, eller hvor man nu ellers taler med dem, har sagt: Der er det Misbrug der og der, og der sker det og det, og man saa siger: Værs'go, maa jeg bede om Navn, maa jeg bede om Adresse! Saa svarer de: Ja, det er jo saa sin egen Sag, vi er jo ikke Angivere. Ja, men det er akkurat det samme forbrydelses-mæssigt set som at være Hæler. Det er det samme som at kende et begaaet Tyveri og gaa med til at dække over det. Lad os faa disse Hælere trukket frem ved Ørerne. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vil være behjælpelig hermed.

Hvis der efterhaanden kunde komme en Opinion frem ude rundt omkring, saaledes at Enkeltpersoner, der har Evne og Mulighed, ogsaa vilde gøre deres til at sætte lidt Arbejde i Gang, vilde det være godt.

Der er ingen Grund til at have Medlidenhed med en Regering, fordi der bliver slaaet politisk paa den. Der er heller ingen Grund til at have Medlidenhed med de Partier, der slutter sig til Regeringen, selv om de fleste af de Angreb, der bliver rettet mod dem, er fuldkommen uretfærdige. Det er nu engang Skæbnens Tilskikkelse, og det maa man finde sig i, men man maa